

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ **F.** bývajúceho v Š., 2/ **M.**, bývajúcej v Š. V., zastúpených JUDr. P., advokátom, so sídlom v Š., Š. 15 , proti odporcom 1/ **G.**, bývajúcemu v Š., D., 2/ **M.**, bývajúcej v Š., D. **o určenie vlastníckeho práva** , vedenej u Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 10 C 213/2006, o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. júla 2007 sp. zn. 23 Co 156/2007 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta uznesením z 9. januára 2007 č. k. 10 C 213/2006-40 podanie navrhovateľov odmietol. V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia svoje neúplné podanie napriek výzve súdu (uznesením z 23. 11. 2006) nedoplnili a neopravili v určenej lehote v zmysle poučenia, z ktorého dôvodu nie je možné v konaní pokračovať.

Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľov uznesením zo 17. apríla 2007 sp. zn. 24 Co 69/2007 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a odporcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so súdom prvého stupňa , že podanie navrhovateľov má také nedostatky, pre ktoré nemožno v konaní pokračovať. Konštatoval, že napriek dostatočnému poučeniu , ako treba podanie doplniť a opraviť, ani z ich doplneného podania , nebolo možné zistiť, čoho sa v konaní domáhajú. Podanie je nejasné, neurčité a zmätočné.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie navrhovatelia. Jeho prípustnosť vyvodzovali z § 237 písm. f/ O. s. p. Žiadali zrušiť rozhodnutia súdov nižších stupňov a vec vrátiť na ďalšie konanie krajskému súdu. Mali za to, že postupom súdu prvého stupňa, ktorý tým že sa dostatočne nevysporiadal s ich úkonmi, nerešpektoval ich procesné práva a krajského súdu, ktorý vo veci nenariadil pojednávanie, im bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236).

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu má procesnú formu uznesenia. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné, ak smeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 O. s. p.), alebo ak ním bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky ani jedného z uvedených uznesení.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/až g/ O. s. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho

súdu , ak a/ sa rozhodlo vo veci , ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten kto v konaní vystupoval ako účastník konania nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Citované ustanovenie § 237 O. s. p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu , ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p. možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené.

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie súdov nižších stupňov a ich rozhodnutia vadu v zmysle § 237 O. s. p. nemajú. Vychádzajúc z obsahu dovolania osobitne sa zameral na otázku, či navrhovateľom bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

Pod odňatím možnosťou konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) je treba rozumieť taký závadný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. To znamená, že zo strany súdu musí ísť o porušenie konkrétneho procesného ustanovenia voči dotknutému účastníkovi, ktorého bezprostredným následkom je odňatie možnosti (tomuto účastníkovi) konať pred súdom. Za takýto závadný postup sa považuje aj odmietnutie podania, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 O. s. p.), hoci pre také rozhodnutie neboli splnené podmienky, pretože sa takým rozhodnutím bráni navrhovateľom v realizácii procesného práva domáhať sa ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené na súde. V danej veci o takýto prípad nešlo.

Všeobecné náležitosti podania určuje ustanovenie § 42 ods. 3 O. s. p. Pre návrh na začatie konania Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 79 stanovuje ďalšie náležitosti , uvedenie ktorých je nevyhnutne potrebné , aby súd mohol návrh prejednať a vecne (meritórne) o ňom rozhodnúť. Okrem uvedenia mena a bydliska účastníkov , prípadne ich

zástupcov, musí návrh na začatie konania obsahovať údaj o štátnom občianstve a ďalej najmä pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov, ktorých sa navrhovatelia domáhajú, okrem toho musí byť z návrhu zjavné, čoho sa navrhovatelia domáhajú. Návrh na začatie konania musí obsahovať konkrétny návrh výroku rozhodnutia obsahujúci rozsah uplatneného nároku. Údaj o tom, čoho sa navrhovatelia domáhajú (tzv. petit) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný . Súd totiž musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, pretože , s výnimkou prípadov uvedených v § 153 ods. 2 O. s. p. , nesmie účastníkom prisúdiť viac, než to čoho sa domáhajú , ani účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované. Presný, určitý a zrozumiteľný petit návrhu nie je vyjadrením iba formálnych náležitostí návrhu , ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné, a aby nastali právne účinky , ktoré navrhovatelia podaním návrhu sledovali.

Ak nemá návrh potrebné náležitosti alebo má iné nedostatky, je povinnosťou súdu poskytnúť navrhovateľom potrebné poučenie (§ 5 O. s. p.) a viesť ich k takej formulácii návrhu, ktorá by zodpovedala právnym predpisom a záujmom o ochranu ktorých navrhovatelia žiadajú. Neúplnosť návrhu ako odstrániteľný nedostatok podmienky konania sa súd musí pokúsiť odstrániť v súčinnosti s navrhovateľmi (§ 43 ods. 1 O. s. p.) ešte pred nariadením pojednávania vo veci. Ak sa napriek výzve súdu podanie neopraví alebo nedolní a v konaní nemožno pre tento nedostatok pokračovať, súd podanie odmietne. O týchto následkoch musí byť účastník poučený (§ 43 ods. 2 O. s. p.).

V prejednávanej veci sa dovolací súd stotožňuje so záverom súdov nižších stupňov, že podanie navrhovateľov bolo neúplné, pre ktorý nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať. Súd prvého stupňa uznesením z 23. 11. 2006 (čl. 6) navrhovateľov vyzval (v lehote 10 dní) na odstránenie väd tohto podania a súčasne ich poučil ako ho treba opraviť a doplniť (riadne označenie účastníkov konania na strane odporcov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností , určitý a zrozumiteľný petit, presné označenie nehnuteľnosti, určenia vlastníctva ktorej sa domáhajú a priloženie dokladov preukazujúcich vlastníctvo) s tým, že ak podanie neopravia a nedoplnia súd ich podanie odmietne (§ 43 ods. 2 O. s. p.). Navrhovatelia síce doplnili svoje podanie (čl. 14) ,ale len o označenie účastníkov na strane odporcov bez uvedenia ďalších požadovaných údajov. Z obsahu ich podaní vyplýva, že sa zrejme domáhajú určenia vlastníctva k nehnuteľnosti, v ktorom prípade bolo potrebné uviesť riadne označenie nehnuteľnosti (list vlastníctva, druh nehnuteľnosti,

parcelné číslo, súpisné číslo, katastrálne územie, výmera teda údaje vyplývajúce zo zákona č. 162/1995Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. Toto označenie nehnuteľnosti ani doplnené podanie neobsahuje, pre ktorý nedostatok nebolo možné pokračovať v konaní. Správne preto odvolací súd rozhodol, keď uznesenie súdu prvého stupňa o odmietnutí podania potvrdil a takýmto postupom odvolací súd nezaťažil konanie vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p. a neodňal navrhovateľom možnosť konať pred súdom. Keďže vlastnícke právo sa nepremlčuje (§ 100 ods. 2 O. s. p.), nedošlo uvedeným postupom k porušeniu základného práva navrhovateľov domáhať sa jeho súdnej ochrany (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v budúcnosti riadnym návrhom na začatie konania.

V súlade s § 214 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pojednávanie na odvolacom súde netreba nariaďovať, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu (ako to bolo v danom prípade), preto tým, že odvolací súd na prejednanie uznesenia súdu prvého stupňa o odmietnutí podania nenariadil pojednávanie, neodňal navrhovateľom možnosť konať pred súdom.

Keďže dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné v zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. a dovolací súd nezistil žiadnu podmienku jeho prípustnosti ani podľa ustanovenia § 237 O. s. p., dovolanie v zmysle ustanovenia § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Odporcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im v súvislosti s ním žiadne trovy nevznikli.

P o ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :